

ninger med alle medlemmer af det fælles efterforskningshold i henhold til stk. 3. De deltager dog ikke i tvangsindgreb.

2. Den administrative gennemførelse af Europol-personales deltagelse i et fælles efterforskningshold fastlægges i en aftale mellem Europols direktør og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der deltager i det fælles efterforskningshold, med inddragelse af de nationale enheder. De bestemmelser, der skal finde anvendelse på sådanne aftaler, fastsættes af Europols Styrelsesråd, der træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af medlemmerne.

3. Europol-personale udfører deres opgaver under ledelse af holdets leder under hensyntagen til vilkårene i den i stk. 2 omhandlede aftale.

4. I overensstemmelse med den i stk. 2 og 3 omhandlede aftale kan Europol-personale have direkte forbindelse med medlemmerne af det fælles efterforskningshold og videregive oplysninger fra dele af de edb-baserede datasamlinger, der er nævnt i artikel 6, til medlemmerne og udlånte medlemmer af det fælles efterforskningshold i henhold til denne konvention. I tilfælde af direkte forbindelser underrettes de nationale enheder i de medlemsstater, der er repræsenteret i holdet, og i de medlemsstater, som har givet oplysningerne, herom af Europol.

5. Oplysninger, der indhentes af Europol-personale, som deltager i fælles efterforskningshold, kan med samtykke fra den medlemsstat, der videregiver oplysningerne, og på dennes ansvar indgå i enhver af edb-systemets dele på de betingelser, der er fastsat i konventionen.

6. Under udførelsen af de fælles efterforskningsholds operationelle opgaver som omhandlet i denne artikel er Europol-personale omfattet af den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvori de opererer, og sidestillet med personer, der udfører lignende funktioner, for så vidt angår strafbare handlinger, der måtte blive begået mod eller af dem.

⁽¹⁾ EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1.«

b) »Artikel 3b

Anmodninger fra Europol om at indlede kriminalefterforskning

1. Medlemsstaterne behandler enhver anmodning fra Europol om at indlede, gennemføre eller samordne efterforskninger i specifikke tilfælde og tager sådanne anmodninger op til velvillig overvejelse. Europol underrettes om, hvorvidt den anmodede efterforskning indledes.

2. Hvis medlemsstatens kompetente myndigheder beslutter ikke at efterkomme en anmodning fra Europol, underretter de Europol om deres beslutning og begrundet den, medmindre de ikke kan anføre nogen begrundelse, fordi dette ville:

i) være til skade for væsentlige nationale sikkerhedsinteresser eller

ii) bringe igangværende efterforskninger eller personers sikkerhed i fare.

3. Svar på anmodninger fra Europol om at indlede, gennemføre eller samordne efterforskninger i specifikke tilfælde samt oplysninger til Europol om resultatet af efterforskningerne bør af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne fremsendes i overensstemmelse med reglerne i Europol-konventionen og den relevante nationale lovgivning.

4. Når Europol fremsætter en anmodning om at indlede kriminalefterforskning, underretter den Eurojust herom på grundlag af en samarbejdsaftale, der skal indgås med Eurojust.«

c) »Artikel 39a

Erstatningsansvar i forbindelse med Europols deltagelse i fælles efterforskningshold

1. Den medlemsstat, på hvis område Europol-personale måtte forvolde skade under udførelsen af operationelle opgaver i henhold til artikel 3a, har samme erstatningsansvar for sådanne skader, som den